

Ukeslutt #26 2018

Det er tid for å oppsummere 2018 og å se inn i glasskula for 2019. Året har vært fylt av mange gode opplevelser. Jeg er spesielt takknemlig for møtene med mennesker på mange ulike arenaer.

En god oppvekst gir barn og unge muligheter

Jeg har gjennom året møtt barn og unge i barnehage og skole, med ulike behov og hver sine håp og drømmer for fremtiden. Jeg har truffet ungdom i læring - på videregående skole, i høyere utdanning og de som har valgt fagutdanning som sin vei.

Jeg vil rette en stor takk til barnehagene og skolene våre for den innsatsen de gjør, og jeg gleder meg til vi kommer i gang med prosjekteringen av ny Lakselv barnehage. Porsangerskolen med rektorer, lærere, foreldre og elever gjør også en viktig forskjell. Det

utviklingsarbeidet som er igangsatt står det stor respekt av, og jeg håper alle vet å verdsette den forskjellen dyktige lærere gjør for våre barn og unge.

Derfor var det ekstra stas å få vise frem en av barnehagene våre da Kronprins Haakon kom på besøk til Porsanger 12.12.2018.

Jeg vil også benytte anledningen til å løfte frem Lakselv videregående skole, som er en svært viktig hjørnesteinsbedrift i Porsanger. De leverer et godt læringsmiljø for ungdommer fra Porsanger og omegn. De er og blir en viktig samarbeidspartner for Porsanger kommune og næringslivet i årene som kommer.

Jeg er spesielt glad for at vi i 2018 har fått etablert ungdoms- og kulturkonsulenten, og allerede nå ser at det utgjør en forskjell. Det har gjort oss i stand til å fylle folkehelseoppdraget vårt, som har satt Ungdom i Fokus. I tillegg har vi fått kontaktledet inn mot et aktivt og deltagende ungdomsråd opp og gå, og kulturområdet har nå ressurser til blant annet å sette spillemidler bedre på dagsorden.

Ett område vi likevel må være spesielt oppmerksomme på, er økende forskjeller, som dessverre gir seg utslag også i Porsanger. Flere barn enn før vokser opp i lavinntektsfamilier, flere trenger hjelp fra sosialbudsjettet og vi har for mange unge utenfor arbeidslivet. Det er vårt viktigste oppdrag i årene som kommer å gjøre noe med - å gi alle mulighet til deltakelse i samfunnet med de evner og ferdigheter vi har.

Et robust og mangfoldig arbeidsliv

Det er sjelden hyggelig å snakke om befolkningsnedgang, men som en naturlig del av nedbyggingen av forsvaret, har Porsangersamfunnet mistet 400 innbyggere i perioden 2001 – 2018. 100 av disse er barn og unge. Det gjør noe med et samfunn.

Jeg vil berømme vårt næringsliv, som har stått han av i en lang periode med befolkningsnedgang i Porsanger. Vi har solide handels- og servicebedrifter, som har omstilt seg i takt med endringene i samfunnet. Dette fordi vi har hatt mennesker gjennom tiden som turte å satse, i tillegg har vi et fortrinn i vår beliggenhet som gjør Lakselv til et naturlig handels- og servicesenter.

Et mangfoldig arbeidsliv er grunnleggende for et samfunn i utvikling. At vi har entreprenører med evne og lyst til å utvikle bedriftene sine, som søker oppdrag også utenfor Porsangers grenser er viktig. Reiseliv er en nisje som vokser globalt, i Norge og Nord Norge, og vi har muligheten til å gjøre mer i Porsanger. Flyplassen er ett av våre viktigste verktøy i Finnmark for å legge til rette for mer turisme og transport av gods.

Jeg er utrolig glad for at vi har gründere og veletablerte bedriftseiere, som på hver sin måte bidrar til å skape aktivitet og arbeidsplasser, som gir ungdom mulighet til å vende nesen hjem igjen den dagen de er klar til det. Kommunen og det offentlige er viktige supplerende arbeidsgivere, som gir unge i etableringsfasen muligheten til spennende jobber innenfor sine fagfelt.

Jeg vil berømme rådmannen og hennes stab som har gjort en svært god jobb med å rekruttere leger til Porsanger. Dette betyr at vi har tilnærmet full faglig dekning innenfor helsetjenestene, med både sykepleiere og helsefagarbeidere tilsatt i stillinger.

Vi er oppe og går med dialysetilbud til pasienter som trenger det, og med legevaktstyrkinga har vi også styrket sykeavdelinga, med de fordeler det gir. Vi har kreftkoordinatoren på plass. Arbeidet med heltidskultur er godt i gang, og vi håper å finne gode løsninger slik at vi sikrer at dyktige fagarbeidere, sykepleiere og annet helsepersonell ønsker å bo og jobbe i Porsanger.

Etableringen av Finnmark Landforsvar og Porsangerbataljonen på GP har vært et viktig fokus for oss i år. om noen få dager starter det første innrykket av soldater og befal, som blåser nytt liv i en leir som har blitt brukt til Heimevernet og alliert trening de siste årene. Samarbeid med Finnmark fylkeskommune har vært svært viktig for oss i arbeidet med å synliggjøre behovet for å styrke forsvaret i Finnmark. Takk til fylkesordfører Ragnhild Vassvik for godt samarbeid. Takk også til

Kultur gir trivsel og bolyst

Dette gir oss nye muligheter, og det er først og fremst vi som bor her som har ansvaret for å forvalte mulighetene innenfor de rammebetingelsene som er gitt. Skal de unge ønske å etablere seg her, må vi kunne tilby arbeid til en partner. Velferdstjenester innenfor helse, barnehage og skole må være gode.

Kulturskolen har vært og er en viktig arena i mange år for barn og unge som vil utvikle sine kreative talenter og evner. Vi trenger en god kulturskole og et mangfoldig idrettstilbud, men også tilbud utenfor det organiserte for barn og unge. Samarbeidet mellom kommunen som anleggseier og idrettslagene som tilbydere et viktig satsingsområde inn i 2019.

Samtidig må vi lytte til ungdommen, som savner gode møteplasser for den uorganisert aktivitet. Jeg minnes tilbake til tida da jeg selv jobbet i Ung Info, og tenker det er utrolig synd at dette tilbudet forsvant etter at omstillinga for Indre Finnmark var over.

Å etablere prosjekter uten å ha en plan for permanent drift er krevende, men likevel viktig å ha i bakhodet når vi nå er i gang med folkehelseprosjektet Ungdom i Fokus. Det viktigste vi gjør er å tenke langsiktig for å skape den forutsigbarheten et ungdomstilbud må ha. Gode møteplasser er det ungdommen ønsker seg, og her må vi kjenne vår besøkelsestid i 2019 og jobbe sammen for å finne gode løsninger til beste for fellesskapet.

Tre stammers møte

I dette bildet vil jeg også nevne arbeidet med det kvenske og samiske i Porsanger. Flyttingen av samisk språksenter til sentrum av Lakselv i fjor har gitt språksenteret et løft. Vi har samlokalisert og ansatt flere samiske nettlærere, som tilbyr fjernundervisning til andre deler av landet. Tospråklighetsarbeidet i Norge er i endring, noe som både vil utfordre og gi oss muligheter. Å bevare språk krever levende og aktive samfunn, noe som fordrer at vi følger utviklingen og legger til rette for at våre barn og unge skal ønske å lære samisk og kvensk.

Derfor er det så utrolig viktig at vi har pionerer som Mari Boine og Synnøve Persen blant oss. Begge har fått vel fortjent heder og ære i 2018. De er viktige forbilder og foregangskvinner, som har banet vei og på hver sine måter har løftet samisk språk og kultur gjennom sine kunstuttrykk.

Jeg var så heldig å få overvære utnevningen av Synnøve Persen til Kommandør av St. Olavs Orden 5. oktober, og fikk dette flotte bildet av disse flotte kvinnene. Synnøve ble også tildelt Kulturrådets ærespris 12.12.2018. Mari Boine fikk Spellemannsprisens hederspris 25.2.2018.

I vår fikk vi nyheten om at vi har fått 1 mill kroner til etableringen av et kvensk språksenter i Porsanger. Jubelen stod i taket i de kvenske miljøene, og sakte men sikkert synker erkjennelsen inn. Det er mulig å snu en negativ trend hvis du har mennesker som vil noe.

Jeg er et ydmykt vitne til en bevegelse som sakte, men sikkert blir større. Flokken av de som vil lære om kulturen og det kvenske språket blir større og større. Kvenske språkreir i barnehagene er en viktig bidragsyter, men uten alle de som gikk foran og viste vei, ville det ikke vært mulig.

De som besluttet å søke om status for Porsanger som en offisiell trespråklig kommune i 2003, den første i landet, lite visste de at det skulle ta 15 år før de kunne heise det kvenske flagget og se ordføreren ikledd kvendrakten på et offisielt arrangement. Tilbakemeldingene jeg får er en solid bekreftelse på at det som har skjedd i 2018 er viktige milepæler. Det skal sterk tro og vilje til for å skape endring, men en trenger slett ikke være så mange. Det er de kvenske forbildene våre det aller beste eksempelet på. Jeg sier tusen takk til Solveig Samuelsen som lånte meg sin kvendrakt til åpningen av Fefo 1.11.2018.

Frivillighet er en av grunnpilarene når vi bygger samfunn

Blant mange møter jeg har hatt med mennesker, er den frivillige innsatsen noe av det jeg lar meg inspirere aller mest av. Fordi det er noe uselvisk å gi uten å forvente lønn for innsatsen. Å stille opp for andre er en unik drivkraft, og en motor i et samfunn det er vanskelig å måle.

I Porsanger skjer det utrolig mye bra, og samarbeidet mellom næringslivet og idrettslag rundt arrangementene våre er utrolig viktig for de gode møteplassene som skapes år etter år i Porsangersamfunnet. Bygdelagene er sentrale motorer for aktivitet og arrangement rundt om i vår langstrakte kommune. Jeg håper Frivilligsentralen kan være en hjelper til rekruttering av frivillige til lag og foreninger som Lion's, Røde Kors, Mental helse, Kafé Ro, pensjonistforeningene våre, mfl.

Er det noe Porsangersamfunnet har blitt gode på, er det å se etter muligheter. Å skape med utgangspunkt i de ressursene vi har tilgjengelig. Kontinuerlig omstilling og mennesker som vil er nøkkelen til å lykkes. Dette er verdier vi må søke å overføre til våre unge. De som skal overta og utvikle samfunnet og næringslivet videre.

Ingen dans på roser

Det har selvsagt ikke bare vært en dans på roser i 2018, men jeg synes ordskiftet har endret seg. Jeg opplever at mange tar til orde for å framsnakke andre, og jeg hører sjeldnere de som brøler i sosiale medier og i media.

Jeg vil likevel trekke frem noen saker som har vært krevende og vil utfordre oss i tida som kommer, mest fordi debatten har tatt en form der vi ikke lytter til andres synspunkter og argumenter før vi kaster oss inn i diskusjonen.

Regionreformen er en av de store sakene i Finnmark, som har delte meninger, men som likevel preges av at det bare er ett syn som gjelder. For Finnmark har fått et

fotfeste og skapt en sannhet blant folk i Finnmark som jeg etter hvert har tatt avstand fra. Etter å ha snakket med mange gjennom året, slår det meg at diskusjonene preges av følelser, og mange kan lite om hva saken egentlig gjelder. Jeg vet at jeg står i fare for å trække noen på tærne, men jeg ber om at vi alle går i oss selv i 2019 før vi angriper hverandre. Det er vi minst av alt tjent med.

Jeg kjenner få som virkelig ønsker at Finnmark og Troms skal slås sammen, og i hvert fall ikke med tvang. Det gjør heller ikke jeg. Men denne reformen er altså vedtatt, og Stortingsflertallet har fire ganger bekreftet at Finnmark og Troms skal slås sammen. Om vi liker det eller ei, er det altså slik at Stortinget er den lovgivende, bevilgende og kontrollerende makt. Det vil si at Stortinget vedtar Norges lover, bevilger penger over statsbudsjettet og kontrollerer at regjeringen følger opp Stortingets vedtak. Demokratiet har talt i denne saken, og jeg tenker det er riktig å lene oss fremover nå, for å få et best mulig utgangspunkt for å bygge fremtidens Finnmark, sammen med Troms.

Andre saker som kom helt ut av sine proporsjoner etter budsjettvedtaket i kommunestyret, er scooterløypelisens fra 2020 og omstillingen i Porsangerskolen. Også i disse sakene ble det forsøkt fremstilt en versjon av sannheten som jeg ikke kjenner meg igjen i. Dette vil jeg komme tilbake til ved en senere anledning.

Dialogen er vårt viktigste verktøy, og jeg håper vi skal forsterke den i 2019, ikke drepe ethvert initiativ i en ordveksling som krever skyttergraver. Mitt beste råd er å innta en nysgjerrig innstilling. Still spørsmål og gjør deg kjent med hvorfor andre tenker som de gjør. Jeg er sikker på at det både vil gi bedre diskusjoner og gi flere økt forståelse.

Samarbeidet med andre er også utrolig viktig i det daglige. Uten samholdet og fellesskapet er det vanskelig å lykkes. Derfor ser jeg frem til å samarbeide videre med Vest-Finnmark regionråd, Karasjok, Lebesby og de andre kommunene rundt oss. Avinor og forsvaret blir andre viktige samarbeidspartnere, sammen med private aktører og interesseorganisasjoner som jobber innenfor de områdene vi har fokus på.

Vi går inn i et valgår, og jeg velger å være optimist på vegne av Porsangersamfunnet. Et samfunn fylt av muligheter, der jeg kommer til å ha fullt fokus på fjorden, folken og fellesskapet. Sammen med andre motiverte politikere skal vi i 2019 legge vi an for et godt liv langs fjorden vår for generasjonene som kommer etter oss.

Da gjenstår bare å ønske det aller beste for 2019 til oss alle.

Godt nyttår!